
Hnízdo sportu a jeho kontrasty. Rektorský sportovní den 2010 na FTVS UK

„Tak tedy překážky rozhodně nejsou moje oblíbená disciplína,“ prohlásil rozmrzele přesvědčený koulař, nespokojený se svým výkonem, když doběhl do cíle v pořadí třetí závodní disciplíny atletického víceboje, který byl pro návštěvníky Rektorského sportovního dne připraven v atletickém areálu Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Tomuto tvrzení se ale nedá moc věřit, protože téměř všichni, kteří se závodu zúčastnili, byli, kromě čtyř matfyzáků, zdejší, tedy z FTVS UK, - kdyby královna sportu neovládla natrvalo jejich srdce a mysl, jistě by nepřišli. Závodili statečně pod mračnou oblohou, s chladným větrem a s vlastními silami. V rozlehlosti atletického závodiště vypadalo oněch jedenáct přihlášených závodníků, 25 mužů a 6 žen, skoro ztraceně. Jsou ale zvyklí bojovat sami za sebe, s únavou, nepřízní počasí, bolestí a neúspěchy, když zrovna nemají právě nejlepší den, a tak si ničeho, natož zimomřivě se choulících fotografů, nevšímalí. Soupeřili v disciplínách 60 m, dálka, 200 m překážek, koule a 1000 m běh. Copak ale, když jsou z FTVS, nemají sportu dost? Nebylo by jim lepší doma na kanapi? „To rozhodně ne,“ směje se budoucí tělocvikář a učitel zeměpisu, „sportu není nikdy dost. Čím víc závodů, tím lépe, je to lepší než trénink. Navíc bude zanedlouho první kolo ligy a tohle je další možnost, jak zlepšit přípravu.“ Rektorský sportovní den pro ně tedy není žádnou novinkou nebo vybočením z normálu, ale vítaným dnem dřiny navíc. Výraznou kvalitou těchto sportovců tedy byla cílevědomost. Přišla sem i absolventka FTVS, která dnes pracuje jako instruktorka Domu dětí a mládeže hlavního města Prahy. Pro ni účast ve víceboji znamená zpestření a odreagování se od práce s dětmi a tak trochu návratem k sobě. „Byla jsem zvědavá, jaká je moje současná forma, zatím to vypadá, že se ne zlepšila, ale stabilizovala jak forma, tak i technika, jsem spokojená...“

Totální kontrast

Tak by se oproti atletickému závodisti daly přirovnat zdi plné pavoučích mužů a žen jištěných horolezeckými lany; místo šustění větru cvakání karabin, kmitání rukou při obratném vázání uzlů, místo třaskavého, jednoznačného výstřelu startovní pistole povely instruktorů a rady kamarádů. Prostor Sportovního centra Evropská v budově FTVS UK ve Vokovicích, ve kterém jsou pro sportovce a zájemce vybudovány horolezecké stěny, vypadal velmi těsný, leč velmi vysoký; s různobarevnými a různě tvarovanými výstupky, rozmístěnými na šedohnědých, nakloněných stěnách s hrubou strukturou sám vypadal jako velkorozměrné umělecké prostorové dílo. Živo tu bylo dost, mladí se sem sotva vešli.

Lezecká stěna - fotogalerie

Hlavním důvodem, proč přišli na Rektorský sportovní den právě sem na lezeckou stěnu, když bylo tolik jiných sportovních disciplin na výběr, byla především zvědavost a touha zkusit ve sportu něco nového. Mnozí z nich rádi chodí po horách, ale jak známo chození není lezení, takže si chtěli nacvičit něco, co by se jim v přípravě na letní sezónu, kdy to možná zkusí naostro přímo v terénu, mohlo hodit. Třeba to byla náhoda, ale ať jste tu oslovili jakéhokoli studenta, na 90 procent byl z Matematicko fyzikální fakulty UK; možná to tu mají matematici jako vedlejší pracoviště napomáhající koncentraci, lézt se totiž musí s přesností, inteligencí a rozvahou. Podle těchto matematiků – horolezců/amatérů/začátečnicků – musí mít horolezec takové kvality jako jsou především zodpovědnost, smysl pro humor, zdravá tvrdost a schopnost snášet riziko, i když horolezectví, když se umí, v podstatě nepovažují za rizikový sport.

V převaze matematiků se rozhodně neztratily dvě dívky studující dějiny umění, Tereza na KTF a Zdislava na FF UK, které k pokusu zdolat lezeckou stěnu přiměly kromě zvědavosti také pocity výjimečnosti a neobvyklosti.

„Ke stěně se jen tak nedostane, kdežto aerobic, plavání nebo atletiku můžete trénovat každý den,“ říká vážně Tereza, zatímco čeká, až bude volný jeden z instruktorů. Lezení dívky nikdy nezkusily a musí postupovat krok za krokem od upoutání se do sedáku, vázání uzlů na lanech, zacházení s nimi i techniky lezeckého pohybu. Na umělecký dojem ze samotných stěn zřejmě nebudou mít v tu chvíli čas.

(Marie Kohoutová)